

1,2 milliarder kroner og i løbet af de nærmeste år formentlig vil vokse til 1,6—1,8 milliarder kroner, har man udarbejdet et reorganisationsforslag, der går ud på følgende:

Den nye afdeling af instituttet ophører med sin virksomhed pr. 31. marts 1949, fra hvilket tidspunkt den gamle afdeling af instituttet genoptager sin virksomhed. Den del af overskudet i den nye afdeling, som tilfalder staten og de redere, der skal fortsætte som garanter, jfr. nedenfor ad § 5, overføres til det reorganiserede institut som reservefond.

Den tabte del af garantikapitalen, 55 mill. kr., afskrives, og garantierne tegner udover deres hidtidige garanti en ny garanti på 27½ mill. kr., fordelt i samme forhold som den oprindelige kapital, d. v. s. at staten yderligere tegner 15 mill. kr., de danske forsikringsselskaber 1 250 000 kr., det i lov nr. 183 af 4. maj 1939, § 1, nævnte konsortium 1 250 000 kr., medens 10 mill. kr. fordeles på rederierhvervet. Den egentlige garantikapital vil herefter udgøre 82½ mill. kr., hvortil vil komme det fra den nye afdeling overførte overskud.

Herudover tegner staten en subsidiær garanti på 150 mill. kr., der først kan blive effektiv, når hele den egentlige garantikapital er fuldt indkaldt. Det beløb, som staten måtte komme til at indbetale i henhold til den subsidiære garanti, skal i likvidationstilfælde dækkes forud for den egentlige garantikapital, ligesom dette beløb, såfremt instituttet fortsætter sin virksomhed, skal tilbagebetales, forinden der kan blive spørgsmål om at tilbagebetale nogen del af den egentlige garantikapital.

Det er endvidere et led i reorganisationsplanen, at den del af garantikapitalen, der pålignes rederierhvervet — 30 mill. kr. — skal fordeles på de enkelte rederier i forhold til rederiernes samlede tonnage pr. 1. april 1949.

Dette forslag har været drøftet såvel med rederierhvervet som med de to øvrige garantigrupper, der alle har tiltrådt forslaget.

I overensstemmelse hermed har handelsministeriet derefter udarbejdet nærværende lovforslag.

Udover de foranstående bemærkninger af mere almindelig karakter skal der til lovforslagets enkelte paragraffer knyttes følgende bemærkninger:

Til § 1.

Loven foreslås forlænget foreløbig til udgangen af året 1951, idet der i hvert fald

endnu en årrække må antages at ville være en aktuel risiko for krigsforlis eller krigsbeskadigelser af skibe, hidrørende fra miner udlagt under sidste verdenskrig.

Til § 2.

I henhold til § 1 i lov nr. 211 af 29. april 1940 fordeles overskudet i den nye afdeling med halvdelen til staten og halvdelen til forsikringstagerne i forhold til de af dem erlagte præmier. Da den påtænkte nye fordeling af garantikapitalen vil medføre, at en del redere, som tidligere var garanter, ikke bliver garanter for den fremtidige virksomhed, må disse redere naturligt have deres andel i det foreliggende overskud udbetalt.

Til § 3.

Underskudet i den gamle afdeling har endnu ikke kunnet opgøres helt nøjagtigt, idet der endnu henstår forhandlinger med enkelte lande om erstatninger for tab og brug af danske skibe under krigen, ligesom ikke alle de aftalte erstatninger endnu er fuldt indgået. Der må derfor snarest gørligt foretages en endelig opgørelse af instituttets regnskabsmæssige stilling pr. 31. marts 1949, således at en endelig afregning med de hidtidige garanter kan finde sted. Efter de foreliggende oplysninger er det berettiget at gå ud fra, at tabet ikke fuldt ud vil nå de nævnte 55 mill. kr., og at der vil kunne tilbagebetales en del af det på den hidtidige garantikapital indkaldte beløb. Skulle det mod forventning vise sig, at tabet bliver større end 55 mill. kr., må dette mer-tab, såfremt det ikke kan dækkes af det fra den nye afdeling til det reorganiserede instituts reservefond overførte overskud, dækkes af de hidtidige garanter i henhold til de af dem afgivne forskrivninger.

Til § 4.

Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til § 5.

Formålet med bestemmelsen i § 5 er at få garantien fordelt på de enkelte rederier i forhold til den risiko, vedkommende rederis flåde kan medføre for instituttet.

De af de hidtidige garanter, der ikke skal fortsætte som garanter for den fremtidige virksomhed, vil få deres forskrivninger udleveret i kvitteret stand, når den i § 3, sidste stk., omhandlede opgørelse har fundet sted. Afskrivning på forskrivningerne forudsættes at ske, efterhånden som forholdene afklares.